

Špindlerův Mlýn

Tot de 16e eeuw was er alleen ondoordringbaar bos op de plaatsen waar Špindlerův Mlýn tegenwoordig is. De eerste mensen die zich in het ondoordringbare binnenland van de bergen begaven, waren goudzoekers - erts en kostbare steenzoekers - gevolgd door mijnwerkers die de ontdekte ertsen begonnen te delven. Eerst ijzererts en daarna zilver. Mijnbouw en ijzerhandel floreerden onder Christopher von Gendorf, de koninklijke hoofdgouverneur en mijnexpert, die het landgoed Vrchlabí aan de voet van de bergen onder de Elbe kocht. Hij bouwde de grootste onderneming in zijn soort in de toenmalige Bohemia Vrchlabi IJzerwerken.

Mijnbouw en ertsverwerking kostte een enorme hoeveelheid hout, en daarom riep gouverneur Gendorf experts uit de Alpenlanden op om de rivier te ontginnen en te laten drijven. Alpine mijnwerkers en houthakkers vestigden zich hier en begonnen een boerderij in de bergen te bouwen, een hut genaamd. Omdat ze vanuit hun oorspronkelijke huis ervaring hadden met het fokken van vee in schijnbaar onherbergzame bergen, begonnen ze met landbouw in de open plekken. De open plekken werden weiden en vormden zo typische weide-enclaves in het midden van bossen, zoals men hier tot op de dag van vandaag kan zien. Gebouwenbeheer werd steeds belangrijker naarmate de rijkdom aan mineralen en hout afnamen. Prospectors en mijnwerkers werden geleidelijk vervangen door verzamelaars van medicinale planten en bouwers. De grootste opkomst van berggebouwen deed zich voor, met de komst van het toerisme sinds de tweede helft van de 19e eeuw.

Zelfs in de 18e eeuw waren er slechts kleine nederzettingen verspreid op het grondgebied van het huidige Špindlerův Mlýn, waarvan de namen nog steeds worden bewaard in de namen van stadsdistricten, zoals Svatý Petr, Bedřichov of Labská. Het belang van het stadscentrum van vandaag groeide toen de molenaar Špindler zijn molen hier in 1765 van St. Peter verhuisde, die water uit de smeltende sneeuw trok. De nieuwe molen werd, zoals gebruikelijk, genoemd naar zijn naam - Špindlerův Mlýn. Het feit dat de naam van deze molen de naam werd van een niet-bestaande gemeente was het resultaat van een officieel klokkenspel.

De oorzaak was de kerk. Aan het einde van de 18e eeuw was er alleen een oude kapel, waar de aanbidding slechts drie keer per jaar plaatsvond. Het spirituele leven van de bergbeklimmers werd verzorgd door het Augustijnse

klooster in Vrchlabí, waar er toen nog geen weg was, alleen een slecht toegankelijke weg. Bovendien, na de kerkhervormingen van keizer Jozef II., nam het aantal monniken uit Vrchlabí aanzienlijk af. De hooglanders begonnen daarom ernaar te streven hun eigen kerk en parochie te stichten. Een van de meest actieve was de molenaar van Špindlerův Mlýn, waar de hooglanders ook de vernederde verzoeken van de keizers opschrijven. Hun handtekeningen werden vermeld - geschreven in Špindlerův Mlýn. En omdat in Duitstalige landen vaak dezelfde naam wordt gebruikt in steden en dorpen, was er een fout en werd de toestemming om een kerk in Špindlerův Mlýn te bouwen teruggegeven. Burgers nemen liever de nieuwe naam aan en beginnen met bouwen,

Het was niet de enige officiële fout in dit geval. Op het imperiale besluit van de naam Spindlermühle verdwaalt ergens de letter "r". De lokale bevolking is echter gewend geraakt aan de nieuwe, zij het verkeerde naam, en inspanningen in de 20e eeuw om de naam te corrigeren en de ongelukkige "r" terug te brengen stuitten op geïrriteerde weerstand van de bevolking.

Lokale bouwers en lokale jachtopzieners boden af en toe onderdak en amusement voor incidentele pelgrims die deze delen bezochten. Het begin van het toerisme in Špindlerův Mlýn gaat echter terug tot 1865, toen vier toeristen uit Wrocław hier verbleven. Ze vonden het zo leuk dat ze hier regelmatig met hun vrienden begonnen te komen.

De lokale bevolking herkende al snel het toeristische potentieel van deze plek, begon de schuren uit te breiden en excursies te bouwen. Een van de meest populaire was de route door de Dívkův lávka (voetgangersbrug Labe) - Labské doly naar de waterval van Labské en Labská bouda. Op eigen kosten werd het in 1871 gebouwd door de eigenaar van het landgoed Jilemnice, graaf Jan Harrach, naar wie het ook is vernoemd.

Aan de andere kant van de voetgangersbrug Dívkův, stroomopwaarts van de Witte Elbe, heeft de eigenaar van het landgoed Vrchlabí, gravin Aloisie Černín-Morzinová, in 1889-1891 een andere weg gevonden, die werd genoemd ter ere van de eerste voorzitter van de Oostenrijkse Krkonoše Vereniging van Vrchlabí Dean Wenzel Weber. De aanleg van de weg vanuit Vrchlabí in 1872 droeg aanzienlijk bij tot het grotere aantal bezoekers: de bouwers begonnen hun schuren te vergroten en het aanbod uit te breiden, de arme gebouwen werden vaak tentoonstellingshotels. Nieuwe beroepen werden gecreëerd, zoals gidsen en dragers van het Reuzengebergte. Op een

houten rugzak konden toeristen niet alleen hun bagage naar de heuvels dragen, maar ook zichzelf.

Aanvankelijk vond het toeristenseizoen vooral in de zomer plaats. Maar al in het tweede decennium van de 19e eeuw in het oostelijke Reuzengebergte (van Pomezní Buda tot Kowar) vonden de eerste commerciële afdalingen plaats. Dit gebeurde met sleeën met grote "hoorns" aan de voorkant, die werden meegebracht door het hout uit de Alpen en waarop ze oorspronkelijk het hout in de winter uit de bergen droegen. De nieuwe attractie verspreidde zich snel naar Špindlerův Mlýn. Er werd voornamelijk gereden vanuit Petrovka en Špindlerovka (vanwaar de rodelbaan vandaag verder gaat), maar ook vanuit andere gebouwen op de heuvels. In 1909 werd een waterkrachtcentrale gebouwd bij de graafzagerij en het jaar daarop werd een elektrische slee-lift opgezet. Rodelen of sport op sleeën werd aan het einde van de 19e eeuw gedomineerd door winterplezier.

Toen de gebroeders Kraus in 1880 op Petrovka verschenen met de eerste ski's in het Reuzengebergte, dacht niemand dat ze bij de geboorte van een nieuw tijdperk waren. Het duurde bijna twintig jaar voordat de modegril een praktisch vervoermiddel en een nieuwe sport werd. Hier heeft onder andere Vrchlabí-fabrieksmaker Guido Rotter bijgedragen, die in 1899 ski's aan alle bergscholen in Vrchlabí schonk, en graaf Jan Harrach, die hen met hun bosbouwers uitrustte. Tegenwoordig is het aanbod van winterplezier in Špindlerův Mlýn veel gevarieerder.

Bezienswaardigheden

Špindlerův Mlýn-museum

Niet alleen skiërs, maar ook Lego-enthousiastelingen hebben een thuis in hun favoriete bergresort. In Špindlerův Mlýn is een museum geopend met meer dan 1000 modellen bestaande uit Legostenen. Het is de moeite waard om de meterhoge Eiffeltoren of het Vrijheidsbeeld te vermelden. Kinderen zullen blij zijn met de speelhoek en rijmachines. In de plaatselijke Lego-winkel vindt men naast het klassieke Lego-assortiment ook tal van exclusieve modellen voor enthousiaste verzamelaars.

>>> Adres : Bedřichov 22 <<<

Harmony Bunker Exposition

Het Koude Oorlogsmuseum werd gebouwd in een voormalige nucleaire schuilplaats voor prominente mensen uit het oude regime. Het is operationeel sinds januari 2016. Deze unieke ruimte opent zijn geheimen en bevriest je uit de geschiedenis van het verleden ...

Deze unieke schuilplaats, die de regering van de toenmalige Tsjechoslowaakse Socialistische Republiek zou dienen, werd in het begin van de jaren 80 van de vorige eeuw gebouwd. De strategische locatieselectie werd uitgevoerd door de Staatsplanningcommissie in samenwerking met het leiderschap van het Warschaupact.

De anti-bomopvang was gepland en gebouwd voor ongeveer 200 mensen. Hij had alle apparatuur en faciliteiten om een mogelijke nucleaire wapenaanval te overleven. De dekking strekt zich uit over drie ondergrondse verdiepingen. Natuurlijk is er een reserve-eenheid, een speciale tank voor drink- en servicewater.

De dekking omvatte ook verschillende vluchtroutes. Het belangrijkste schietbereik bevindt zich momenteel op de sportschietbaan.

>>> Adres : Bedřichov 106 <<<